

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente

1. Prin **acțiunea în contencios** care face obiectul prezentului dosar Prefectul ... a solicitat în contradictoriu cu pârâtul ... anularea unor dispoziții de salarizare ale unor funcționari publici din cadrul aparatului de specialitate al primarului prin care s-au acordat acestora, odată cu majorarea salarială din data de 1.02.2017, în baza deciziei Curții Constituționale a României nr.794/2016, sporul de dispozitiv.

În susținerea acțiunii, Prefectul a arătat că acestor funcționari li s-a acordat sporul de dispozitiv în scopul egalizării cu alți funcționari care au beneficiat de acest spor în virtutea unor hotărâri judecătorești în condițiile în care indemnizația de dispozitiv a fost eliminată prin Legea nr.330/2009, iar prin Decizia nr.37/2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție s-a circumscris clar care este domeniul de aplicare al art.13 raportat la art.47 din Legea nr.138/1999.

2.Ulterior instanța a dispus introducerea în cauză în calitate de intervenienți a funcționarilor publici beneficiari ai drepturilor salariale.

3 . Prin **întâmpinarea** depusă la dosarul cauzei intervenienții funcționari publici au arătat că ulterior publicării Deciziei CCR nr.794/2006 numeroase UAT –uri de la nivelul comunelor din România au acordat personalului sporul de dispozitiv pentru a se egaliza nivelul de salarizare cu cel al personalului cu statut similar care beneficia de acest spor.

4. Prin **Sentința civilă nr. a Tribunalului** a fost admisă acțiunea și s-au anulat în parte dispozițiile emise la data de 31.01.2017 cât privește acordarea sporului de dispozitiv în cuantum de 25% în favoarea funcționarilor publici.

Pentru a pronunța această soluție instanța a reținut, în esență, că se impune analiza legalității în raport cu legea – cadru de salarizare în vigoare până la data de 1.02.2017.

În continuare, tribunalul a constatat că drepturile salariale stabilite prin dispozițiile atacate sunt rezultatul unei interpretări eronate a dispozițiilor legale, acordarea sporului de dispozitiv fiind lipsită de suport legal.

Legiuitorul a stabilit o interdicție în cuprinsul **art. 3 ind. 1 alin. (1 ind. 2) din OUG nr. 57/2015**, sancționată de Curte ca neconstituțională, deoarece a stabilit că drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești nu se iau în calcul la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, ci doar drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Textul de lege avea următorul conținut: „*În aplicarea prevederilor alin. (1), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești*”.

Emitentul actului a omis să indice temeiul de drept care stă la baza acordării dreptului la plata indemnizației de dispozitiv, raportat la susținerea că **Legea nr. 138/1999** sub imperiul căruia s-a născut acest drept recunoscut unei categorii speciale de beneficiari a fost abrogată parțial prin **Legea-cadru de salarizare nr. 330/2009 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**.

Sporul de dispozitiv este un drept salarial care până la data intrării în vigoare a **Legii-cadru nr. 330/2009** era reglementat prin lege, exclusiv pentru personalul din instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Este adevărat că, acest drept a fost acordat în trecut și unor funcționari publici din administrația locală, anterior **Deciziei nr. 37 din 14 decembrie 2009 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție**.

Dar, acest spor de dispozitiv în procent de 25% din salariul de bază nu a fost recunoscut ca legal datorat funcționarilor publici din administrația publică locală, împrejurare confirmată de Înalta

Curte de Casație și Justiție pe calea recursului în interesul legii, prin **Decizia nr. 37 din 14 decembrie 2009** cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor **art. 47 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare**, raportat la **art. 13** din același act normativ, cu referire la posibilitatea acordării indemnizației de dispozitiv lunar în cuantum de 25% din salariul de bază tuturor funcționarilor publici și personalului contractual care își desfășoară activitatea în domeniul administrației publice locale, publicată în **Monitorul Oficial nr. 217/2010 din 7 aprilie 2010**.

În esență, Înalta Curte a stabilit că: „dispozițiile **art. 13 raportat la art. 47 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții se interpretează în sensul că indemnizația de dispozitiv lunară în cuantum de 25% din salariul de bază, prevăzută de art. 13 din acest act normativ, se acordă funcționarilor publici și personalului contractual care își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Administrației și Internelor și în instituțiile publice din subordinea ministerului, precum și personalului care își desfășoară activitatea în serviciile comunitare din subordinea consiliilor locale și a prefecturilor care au beneficiat de acest drept salarial și înainte de transfer sau detașare din cadrul fostului Minister de Interne”.**

Neaflându-ne în prezența unor drepturi salariale stabilite prin legi sau hotărâri de guvern, ci în baza unui act administrativ adoptat ca rezultat al unei interpretări eronate a dispozițiilor **Legii nr. 138/1999**, astfel cum s-a constatat prin decizia în interesul legii menționată, acordarea sporului de dispozitiv ulterior intrării în vigoare a **Legii-cadru de salarizare nr. 330/2009** și publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, partea I este lipsită de suport legal.

Sporul de dispozitiv în procent de 25% nu mai poate fi acordat, sub nicio formă, categoriei de funcționari publici în discuție, cu începere de la data de 7 aprilie 2010, momentul publicării în **Monitorul Oficial al României nr. 217 din 7 aprilie 2010, Partea I a Deciziei pronunțate în interesul legii nr. 37 din 14 decembrie 2009 cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 138/1999**.

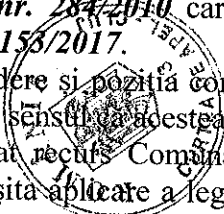
Potrivit **art. 1 alin. (1) al Ordonanței de Urgență nr. 99/2016 din 15 decembrie 2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare aprobată prin Legea nr. 152/2017, salarizarea personalului bugetar se face potrivit prevederilor acestei ordonanțe**, care arată expres în **alin. (1)** că: „În perioada 1 ianuarie - 28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la **Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare**”.

În **art. 1 alin. (2)** este reglementată situația sporurilor salariale pentru aceeași perioadă, legiuitorul arătând că acestea se mențin la nivelul celor acordate în luna decembrie 2016: în perioada 1 ianuarie - 28 februarie 2017, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2016, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Atât în preambulul, cât și în cuprinsul **Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016** se face referire la **Legea-cadru nr. 284/2010** care, cu începere de la data de 1 iulie 2017 a fost abrogată prin **Legea-cadru nr. 152/2017**.

Tribunalul a avut în vedere și poziția constantă a Curții Constituționale cu privire la natura juridică a sporurilor salariale în sensul că acestea nu se circumscriu unui drept fundamental.

5. În cauză au formulat recurs Comuna și intervenienta prin care au criticat sentința de mai sus pentru greșita aplicare a legii de drept material, subsumat în cadrul de casare

Pentru conformitate
Cu originalul

prevăzută de art.488 alin.1 pct. 8 Cod procedură civilă, prin memoriile de recurs susținându-se greșita interpretare a Deciziei CCR nr.794/2016 și faptul că acest spor a fost desființat prin Legea nr.284/2010, iar potrivit prevederilor anexei nr.1/3 a acestei legi (pct.2 din Nota la anexă) se dispunea că în coeficientul prevăzută în coloana „Bază” sunt cuprinse salariul de merit, sporul de confidențialitate, sporul de stabilitate, sporul de dispozitiv prin includerea contravalorii acestuia în salariul de bază.

Prin memoriul de recurs s-a mai învederat că sporul de dispozitiv a fost acordat în baza sentinței civile nr..... pronunțată de Tribunalul ...cu mențiunea că hotărârea privește pe funcționarii de la acel moment, însă și noii funcționari care au ocupat respectivele posturi beneficiază de sporul de dispozitiv.

6. Prefectul Județului Sălaj a formulat întâmpinare în cauză prin care a solicitat respingerea celor două recursuri pentru considerentele expuse în acțiunea introductivă de instanță.

II. Norme de drept intern aplicabile în cauză

7. După cum se observă din cele arătate mai sus, în speță se ridică problema dacă sporul de dispozitiv, care în anul 2009 s-a transformat în sumă compensatorie și a fost inclus în salariul de bază, este de natură să aibă ca efect egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază prin raportare la drepturile recunoscute prin hotărâri judecătorești, conform deciziei CCR 794/2016.

8. Astfel, în ceea ce privește egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază, considerăm că sunt incidente următoarele norme:

Art. 3 indice 1 alin.1 din OUG nr.57/2015, în forma în vigoare la data de 1.02.2017:

“Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”

Decizia CCR nr.794 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 indice 1 alin.1 indice 1 – 1 indice 4 din O.U.G. nr.57/2015.

Art. 1 alin. (1) al Ordonanței de Urgență nr. 99/2016 din 15 decembrie 2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare aprobată prin Legea nr. 152/2017, salarizarea personalului bugetar se face potrivit prevederilor acestei ordonanțe, care arată că: „În perioada 1 ianuarie - 28 februarie 2017, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzător claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare”.

Art. 1 alin. (2) din același act normativ care prevede că : „În perioada 1 ianuarie - 28 februarie 2017, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2016, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Art.30 din Legea nr.330/2009 care avea următorul conținut:

“(1) Începând cu 1 ianuarie 2010, sporurile, acordate prin legi sau hotărâri ale Guvernului, și, după caz, indemnizațiile de conducere, care potrivit legii făceau parte din salariul de bază, din soldele funcțiilor de bază, respectiv din indemnizațiile lunare de încadrare, prevăzute în notele din anexele la prezenta lege, se introduc în salariul de bază, în soldele funcțiilor de bază, respectiv în

indemnizațiile lunare de încadrare corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, atât pentru personalul de execuție, cât și pentru funcțiile de conducere.

(2) Sporurile specifice pe categorii de personal și domenii de activitate sunt cele prevăzute în cap. III și în anexele la prezenta lege.

(3) Reîncadrarea personalului se face corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și trepte profesionale avute în luna decembrie 2009.

(4) La funcțiile de execuție unde s-a redus numărul de grade sau trepte profesionale, reîncadrarea personalului ale cărui grade sau trepte profesionale au fost eliminate se face la gradul sau treapta profesională imediat următoare celei eliminate.

(5) În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel:

a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege;

b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

(6) Pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.

(7) Prevederile art. 19 alin. (2), art. 20 și 24 nu se aplică în anul 2010”.

Anexa I/3 la Legea nr. 330/2009 (Administrația Publică Locală) Nota 2 care prevedea că în coeficientul prevăzut în coloana "Bază" sunt cuprinse salariul de merit, sporul de confidențialitate, sporul de stabilitate, sporul de dispozitiv.

Art. 3 lit. b) din Legea nr.284/2010 care consacră principiul supremației legii în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc numai prin norme juridice de forța legii.

Art. 3 lit. c) din Legea nr.284/2010 care consacră principiul echității, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală, pe baza principiilor și normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar.

III. Problemele de drept asupra cărora se solicită pronunțarea unei hotărâri preliminare

10. Problema de drept asupra căreia instanța apreciază necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe este următoarea:

- **Dacă în aplicarea și interpretarea art. 3 indice 1 alin.1 din O.U.G. nr.57/2015, în forma în vigoare la data de 1.02.2017, prin raportare la prevederile art.1 alin.1 și 2 din O.U.G. nr.99/2016, egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se poate realiza prin luarea în considerare și a sporului de dispozitiv, inclus în salariul de bază, recunoscut printr-o judecătorească și nereglementat legal pentru categoria de funcționari din cadrul autorității respective ?**

IV. Admisibilitatea sesizării

11. Potrivit art. 519 C. proc. civ. *dacă, în cursul judecătii, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu*

conformitate
originalul

Grefier

chestiunii de drept cu care a fost sesizată. Rezultă, de aici, că pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept trebuie să fie îndeplinite **următoarele condiții de admisibilitate**: să existe o problemă veritabilă de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite; problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; problema de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea acesteia să depindă soluționarea cauzei pendinte; chestiunea de drept să fie nouă; să fie vorba despre o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În speță, curtea reține că aceste condiții sunt îndeplinite, după cum urmează:

12. În ceea ce privește existența unei **probleme de drept** cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite, curtea apreciază că problema de drept expusă la pct. 10 îndeplinește această condiție. Astfel, chestiune de drept pune problema concursului dintre principiul constituțional al egalității în fața legii (sau al echității conform art.3 lit. c) din Legea nr.284/2010), în sensul că nivelul maxim al salariului de bază trebuie să includă drepturile recunoscute prin hotărâri judecătorești (sporul de dispozitiv), respectiv principiul legalității stabilirii unor asemenea drepturi (consacrat de altfel de art.3 lit. b) din Legea nr.284/2010).

13. Având în vedere faptul că, instanța de trimitere, Curtea de Apel Cluj este investită cu soluționarea cererilor de recurs în prezentul dosar, reiese, în mod evident, că este îndeplinită și condiția ca problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

14. În ceea ce privește **caracterul esențial** al problemei de drept Curtea observă că prima instanță a anulat actele administrative prin acordarea unei preeminențe principiului legalității în detrimentul principiului egalității, așa încât o dezlegare a chestiunii de drept ar avea o înrăurire în caută asupra menținerii sau anulării actelor administrative emise de primar.

15. Referitor la **noutatea** chestiunii de drept, curtea reține că, urmare a cercetărilor efectuate din oficiu, nu a fost identificată o jurisprudență care să prezinte caracterul unei practici judiciare conturate și constante în materie.

16. În fine, **Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei de drept** ridicate și aceasta **nu fac obiectul unui recurs în interesul legii** în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al părților

17. Primarul a solicitat respingerea sesizării întrucât în decizia CCR nr.794/2016 egalizarea se raportează și la drepturile stabilite prin hotărâri judecătorești, iar prevederile Legii nr.284/2010 nu definește noțiune de spor inclus în salariul de bază ci doar noțiunea de salariu de bază, indiferent de modul de calcul a acestuia, prezentat sau nu în conținutul actelor administrative de stabilire a salariilor de bază.

18. Intimatul-reclamant Prefectul în ședința publică din 3 septembrie 2018 a solicitat prin reprezentant respingerea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție apreciind că în acest sens există Decizia nr. 49/2018 pronunțată la sesizarea Curții de Apel Craiova prin care s-a reținut faptul că stabilirea nivelului maxim al salariului de bază sau al indemnizației de încadrare se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite iar nu la nivel național. Arată totodată că Decizia nr. 794/2016 pronunțată de Curtea Constituțională se referă la salarii de bază și indemnizații de încadrare ci nu la sporul de dispozitiv care reprezintă obiectul cauzei. A mai menționat că prin Decizia nr.37/2009 pronunțată de Înalta Curte într-un recurs în interesul legii s-a arătat care anume categorie de personal poate beneficia de acel spor de dispozitiv.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

Cu titlu preliminar, este de precizat că, în considerarea împrejurării că prin Decizia nr.49/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul Pentru Dezlegarea Unor Chestiuni De Drept s-au adus clarificări în materie, nu se mai impune sesizarea cu o nouă chestiune de drept spre a se întreba jurisdicția supremă dacă salarizarea funcționarilor publici din cadrul UAT – urilor (în cazul nostru comune), care ocupă funcții similare și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, trebuie adusă la nivelul maxim existent la nivel național (raportat la alte comune din țară).

Așa fiind, rămâne în discuție doar chestiunea referitoare la existența unei hotărâri judecătorești prin care în anul 2008 s-a acordat funcționarilor din cadrul aparatului de lucru al primarului sporul de dispozitiv – spor care începând cu anul 2009 a fost inclus în salariul de bază – și dacă de efectele acestei hotărâri pot beneficia și ceilalți funcționari publici, care nu au fost părți în dosarul în care s-a pronunțat sentința civilă nr.1045/2008.

În adevăr, din conținutul dispozițiilor emise la data de 31.01.2017 prin care s-a stabilit salariul de bază începând cu 1.02.2017 nu rezultă cum s-a calculat acesta însă din adresa nr. emisă de UATla solicitarea Prefectului rezultă că în considerarea prevederilor Deciziei CCR nr.794/2016, odată cu majorarea salarială din data de 1.02.2017, s-a acordat sporul de dispozitiv funcționarilor publici care nu se regăsesc în sentința civilă nr.....

Așa cum s-a arătat în cele ce precedă, pentru interpretarea și aplicarea art. 3 indice 1 alin.1 din OUG nr.57/2015, în forma în vigoare la data de 1.02.2017, prin raportare la prevederile art.1 alin.1 și 2 din OUG nr.99/2016, în această ipoteză, pot fi aduse deopotrivă argumente atât în sensul egalizării la nivelul maxim prin raportare la sporul de dispozitiv recunoscut judiciar cât și în sens contrar.

Astfel, pe de o parte, în favoarea tezei respingerii egalizării la nivelul maxim în această situație se activează principiul legalității ceea ce înseamnă în primul rând supremația legii în sensul că toate subiectele de drept public sau privat trebuie să se supună legii începând cu legea fundamentală și respectând principiul ierarhiei actelor juridic, iar pe de altă parte, baza legală, în sensul că acțiunea acestor subiecte de drept trebuie să se încadreze în limitele dreptului.

Or, aspect necontestat în speță, sporul de dispozitiv este un drept salarial care până la apariția Legii – cadru nr.330/2009 (când s-a eliminat acest spor) era reglementat de Legea nr.138/1999 exclusiv pentru personalul din instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aspect de altfel tranșat de Înalta Curte prin decizia nr.37/2009 pronunțată într-un recurs în interesul legii.

Mai mult, funcționarii care au obținut dreptul la sporul de dispozitiv erau funcționari din cadrul administrației publice locale care nu făceau parte din categoriile menționate în sus citata Decizie nr.37/2009.

Prin urmare, se poate susține că neexistând bază legală sporul nu putea fi introdus în salariul de bază și ca atare nu putea avea efecte nici în privința egalizării la nivelul maxim prin raportare la recunoașterea acestuia pe cale judiciară.

Pe de altă parte, în sensul egalizării la nivelul maxim prin raportare la sporul de dispozitiv recunoscut judiciar se poate susține principiul echității consacrat de art. 3 lit. c) din Legea nr.284/2010 care în esență înseamnă remunerație egală pentru muncă de valoare egală.

În această optică nu prezintă relevanță că o componentă a salariului de bază nu este legal, având prioritate egalizarea în sensul înlăturării situației ca doi funcționari în aceeași funcție și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții să aibă salarii diferite.

VII. Jurisprudență națională pertinentă

30. Nu s-a reușit identificarea unei jurisprudențe relevante.

VIII. Aspecte finale

31. Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea va constata admisibilă și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept prezentate la pct. 10

conformitate
originalul.

Grefier,

din prezenta încheiere. La sesizare se vor atașa următoarele înscrisuri, în copie: acțiunea introductivă de instanță, întâmpinarea depusă la dosarul de fond, sentința primei instanțe, cererile de recurs, întâmpinarea depusă în recurs.

30. În temeiul art. 520 alin. (2) C. proc. civ., curtea va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile privind dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarea chestiune de drept:

- **Dacă în aplicarea și interpretarea art. 3 indice 1 alin.1 din O.U.G. nr.57/2015, în forma în vigoare la data de 1.02.2017, prin raportare la prevederile art.1 alin.1 și 2 din O.U.G. nr.99/2016, egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se poate realiza prin luarea în considerare și a sporului de dispozitiv, inclus în salariul de bază, recunoscut printr-o judecătorească și nereglementat legal pentru categoria de funcționari din cadrul autorității respective ?**

Suspendă judecata prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică, azi, 3 septembrie 2018.

.....

Red. S.A./dact. S.A.
4.03. 2019.

Pentru conformitate
cu originalul.

Grefier,

